

Kritikujoči glasovi.

„Slovenec“ je in ostane vzor pravega prijatelja učiteljstva. To ostane pribito! Ker smo mi v predzadnji številki brez pardona udarili po dr. Šusteršiču zaradi njegovega govora dne 19. pret. mes. v „Katoliškem domu“, kjer je tako famozno reševal naše gmotno stanje, je bil „Slovenec“ tako prijazen, da je v svoji 106. št. z dne 11. pret. m. poročal o Šusteršičevem shodu, ki ga je imel na Igu pri Ljubljani in kjer je mož udaril po nas. Ker nečemo svojim čitateljem vzkratiti nobenega veselja, zato jim podajamo dotični odstavek „Slovenčevega“ poročila. Seveda nas navdaja upanje, da bodo naši čitatelji z nami vred preboleli rane Šusteršičevega strupa in da se bo v njih še bolj utrdilo prepričanje, da se klerikalci s svojim generalom na čelu kar tope od same ljubezni do nas. Čujmo torej!

„Glede zvišanja učiteljskih plač je zavzel govornik isto stališče, kakor na zadnjem svojem shodu v „Katoliškem domu“, da namreč ni za to, da bi se radi tega povešale deželne naklade, ampak naj se po vsej Avstriji vpelje v ta namen davek na višje uradniške plače in na dohodke nad 5000 kron.

To stališče dr. Šusteršičevo je edino pravilno in res čudimo se, da pride „Učiteljski Tovariš“ do tega, da sicer ne ponatisne celotne dr. Šusteršičeve izjave, da pa vendar trdi, da se s tem dr. Šusteršič dela norca iz učiteljev. Norca se delajo iz učiteljev tisti, ki jim obljubujejo stvari, ki se izvršiti ne morejo, in mislimo, da bi pač ravno učitelji morali biti za to, da se obremene tisti, ki to lahko utrpel in ki ne nosijo doslej nobenih težkih obdačenj. „Učiteljski Tovariš“ se posebno zaletuje v dr. Šusteršičev izrek: „Učiteljem naj se zboljšajo plače, ana račun premožnih stanov, in ti premožni stanovi naj bodo toliko vestni, da sami izjavijo, da prostovoljno plačajo v ta namen doklade.“

„Učiteljski Tovariš“ pravi, da je ta izrek tako neumen, da se mu morajo smejati kože na paši; zavijajoč, da je dr. Šusteršič rekel, da morajo višji uradniki prostovoljno prispevati, se laže, da je dr. Šusteršič rekel, da noče na noben način izboljšati učiteljskih plač. Da se tisti višji krogi, ki se cede hinavščine do učiteljstva, ne bodo prostovoljno oglasili za plačevanje, je samo ob sebi umevno, in dr. Šusteršič je hotel ravno to dejansko prijateljstvo gotovih krogov do učiteljstva pokazati v goloti. Res čudimo se, da bi liberalno učiteljstvo tako rado naprtilo bremena ubogim kmetom, da pa dr. Šusteršičev predlog, naj se bremena nalože premožnim stanovom, označuje kot „fantalinsko predrznost“. To se vidi, kako hočejo nekateri liberalni voditelji učiteljstva učiteljstvo „imeti za osla“ in da oni zaslužijo za svojo aroganco, lažnjivost in zavijanje odkritosrčni „fej!“

Razume se, da so zborovalci tudi zgoraj označeno tozadevno dr. Šusteršičevo stališče soglasno odobrili in tudi njegovo izjavo, da bodo poslanci prej razbili deželni zbor, predno bi se kmetom naložila nova bremena. „Mi takoj zraven!“ so klicali kmetje, ki čutijo, da so jim že dosedanje naklade previsoke.“

In kaj se zgodi sedaj? To kar je umevno samo ob sebi: Šusteršič se je že menda izjavil, da bo prostovoljno plačeval doklade v izboljšanje naših plač. Enako se v kratkem izjavijo razni in mnogoštevilni župniki in škofje, tudi bogati Ižanci nas ne zabijo. Bliža se nam zlata doba. Hvala

zaujo političnemu glumaču Šusteršiču! „Slomškova zveza“ ga imenuje o Binkoštih svojim častnim članom. Enako z enakim!

* * *

„Napredak“ piše v 21. številki z dne 23. pret. mes.: Srajna skupština kranjskoga učiteljstva, o kojoj je „Napredak“ pisao u 17. i 18. broju, po svoj prilici ne će uroditi plodom, kakvu smo se nadali. Vodja klerikalne stranke dr. Šusteršič kazao je na skupštini u katoličkom domu u Ljubljani dne 18. travna t. g. jasno o toj stvari. Da pak njegove riječi mnogo znače, to zna svatko, komu su poznate žalosne političke prilike u Kranjskoj; jer on je absolutni general, a svi su drugi članovi stranke manje više u njegovim rukama. Evo nešto iz njegova govora: „Načelnik Hribar izjavio je na skupštini, da valja povećati zamalske poreze poradi povišice učiteljskih plaća. Protiv toga ja ustajem najodlučnije. Radije ćemo razbiti zemaljski sabor, nego li da pristanemo na takva što“. — „Učiteljske plaće neka se povećaju na račun imućnih staleža, ti staleži neka budu tako svijesni, pa neka izjave, da će dragovoljno prilagati u to ime“.

O, sancta simplicitas! Radoznali smo, koliko i koji će od onih imućnih staleža pristati na taj glas. Bijedno učiteljstvo kranjsko, budeš li očekivalo dobrovoljnih priloga, ne ćeš imati čim ni da osoliš žlicu kaše.

Društveni vestnik.

Kranjsko.

Iz Ribnice. Po že objavljenem vzporednu napovedano zborovanje našega učiteljskega društva dne 7. pret. m. v Ribnici je bilo nepričakovano dobro obiskano (80% vseh članov), kar je društveni predsednik g. F. Gregorač v svojem presretnem nagovoru z veseljem poudarjal. Izrekši iskreno zahvalo vsem sodelujočim pri lanskem izvrstno uspelem koncertu, prirejenem v čast našega g. nadzornika A. Jeršinovića, zlasti pa tovarišema Pavčiču in Tomšiču, prvemu kot izbornemu dirigentu, pianistu in komponistu, drugemu kot slavnostnemu govorniku — pove nadalje, zakaj se ni moglo sklicati tekom lanskega leta še enega zborovanja. Glavna vzroka sta: epidemična bolezen v službenem okraju in rodbini njegovi v času, ugodnem za sklicanje, ter nove odredbe c. kr. dež. šol. sveta, ki so učiteljstvu vzele vse proste četrte od septembra do aprila.

Ko še zvemo od blagajničarice gospe Kobler-Fleš, da ima društvo 56 K 8 h naloženih, gotovine pa 4 K 87 h, torej imetja 60 K 95 h, nastopi tov. Jos. Zupančič kot predavatelj o praktičnem pouku po formalnih stopnjah ter merjenju in deljenju na nižji in srednji stopnji. Najprej pove, kaka živahnost je nastala v zadnjem času na ljudskošolskem polju, kako se bojujejo formalisti in antiformalisti, našteva njih formalne, oziroma didaktične stopnje in izjavi, da so pred vsem le tri stopnje (priprava, razvijanje novega gradiva in uporaba) velike praktične vrednosti in da „če bi pri slehernem predmetu jahali na petih formalnih stopnjah, ne bi obdelali niti tretjine predpisane tvarine. Le kjer se nam zdi potrebno, razdelimo snov na več stopenj, ker se že tako zahteva“.

Govorečemu na to podrobneje o vsaki stopnji posebej in pojasnjujočemu nazorno na šol. tabli iz slovnice, spisja, nazornega nauka, pisanja in računstva, kaj in kako naj se obravnava pri posameznih stopnjah — mu je sledilo učiteljstvo z veliko pozornostjo. Ne sicer dolgi, a toliko jedrateje zastavljeni govor je bil z živahno pohvalo sprejet.

Iz tega kakor tudi iz poznejšega razgovora, zlasti pa, ko je bil tajnikov predlog, da se naj v juniju zopet snidemo, z veseljem sprejet — je bilo spoznati, kaka želja navdaja

učiteljstvo po napredovanju in vglabljanju v svojo stroko. Dokaz temu je pa tudi izjava strokovnjaške osebe, ki je rekla, da je ponosna na slovensko učiteljstvo v tem okraju. In tako je prav. Delo bodi naše geslo! Kakor splošna civilizacija po širni zemlji naj se širi med teboj, slovensko učiteljstvo, zanimanje za vsa aktualna pedagoška in tudi druga javna vprašanja s proučevanjem strokovnih knjig, z udeležbo vsakojakih shodov, s poseti razstav, s pridnim izposojevanjem knjig iz okr. učit. knjižnice itd., četudi te pri tem prešinja bridko čuvstvo preziranja od odločilnih faktorjev, četudi ti sempatja veli vest: Preveč delaš za tako plačo — četudi se ti pri tem porosi oko, ali pa zaškrtnoš z zobmi, kadar se domisliš absolutnega vladarja v klerikalni stranki in njegove za nas uničujoče izjave glede izboljšanja plač. Pokažimo, da imamo več srca za ljudstvo, za katero delamo, kot imajo voditelji ljudstva za nas.

Delegatom k „Zav.“ sta bila določena gg. F. Mlakar in St. Legat, njiju namestnikom g. K. Engelman ml. Odbor je bil izvoljen stari, ki se je kasneje sestavil tako-le: Št. Tomšič, predsednik (na željo dosed. predsednika), F. Gregorač, njega namestnik; F. Štefančič, tajnik; gospa Kobler-Fleš, blagajničarica; A. Cvar, odbornik.

—f—

Belokranjsko učiteljsko društvo je zborovalo dne 14. majnika 1903 v šolskih prostorih v Črnomlju. Predsednik pozdravi vse navzoče, posebno še c. kr. okr. šol. nadzornika g. Ant. Jeršinoviča ter želi, da bi se v bodoče društveniki bolj zanimali za enaka zborovanja.

Tajnik poroča, da so se v minolem letu vršila tri zborovanja, na katerih se je razen drugega najbolj pretresovala točka, kako dostojno proslaviti 40letnico neumorno delavnega našega nadzornika g. A. Jeršinoviča. Iz blagajnikovega poročila smo zvedeli, da je imelo društvo v minolem letu dohodkov K 294.20 in stroškov K 258.45, torej prebitka K 35.75. Račun se odobri in vzame na znanje.

Društvena pravila so se preosnovala po pravilih za kranjski šolski okraj. Potrebno se je ustavilo, oziroma črtalo.

Za „Zavezino“ zborovanje se volita delegatom: g. Leop. Morela in g. Franc Šetina. — Kot prispevek „Zavezi“ se dopošlje po 40 h od 30 članov. — Volitev novega društvenega odbora se preloži na uradno konferencijo, t. j. 15. julija 1903. Glede nabave nagrobnih spomenikov tovarišem predlaga gđc. Golob, naj bi se stavili primerno lepši kameniti. Z odobravanjem sprejeto!

Predsednik g. Šetina omenja, naj bi okr. učit. knjižnica naročila kaka 2 ali 3 nemške pedagoške časopise, kateri naj bi krožili od šole do šole. Sprejeto. Končno se je izrazila še želja, naj bi se zborovanja vršila pogosteje in naj bi bili društveniki bolj vneti za take blagodejne shode.

Štajersko.

Učit. društvo za celjski in laški okraj ima v nedeljo, dne 7. junija t. l. ob 11. v okoliški šoli celjski svoje redno zborovanje. Vzpored: 1. Zapisnik. 2. Petje. 3. Društvene zadeve in nasveti. 4. Poročanje o zadnjem glavnem zboru „Zaveze“ v Brežicah. 5. Iz šolske prakse. — Gg. pevci naj se zberó pol ure pred zborovanjem k skušnji. — K obilni udeležbi vljudno vabi v imenu odbora:

Armin Gradišnik, t. č. predsednik.

Učiteljsko društvo za gornjegrajski okraj je zborovalo dne 10. t. m. na prijaznem gričku Sv. Frančišek Ksaverij. Tako dobro obiskanega zborovanja že dolgo nismo imeli kot takrat. Neopravičena sta manjkala samo dva člana. Razen članov je prisostvovalo našemu sestanku tudi nekaj gostov, in sicer učiteljske soproge gospe Burdian, Dedič, Kelc, Kocbek ter učiteljica žen. roč. del gospica Wudler in gospica Ida Weiksl iz Ljubljane.

Po običajnem predsednikovem pozdravu, ki je bil poetično navdahnjen, se prečita zapisnik zadnjega zborovanja.

O novem obrazcu zapisnika šolskih zamud in obravnava istih. Poročal je nadučitelj g. Kocbek. Omenjal je nekaj splošnosti o sedanjih zapisnikih šol. zamud,

ki provzročajo mnogo pisarij in sitnostij, pa ne nudijo nobenega pravega pregleda. Razkazoval nam je obrazec, ki se rabi v mariborskem okrajnem glavarstvu in istega priporočal. Prečital ter razložil je tudi tozadevni ukaz mariborskega okr. šol. sveta.

Priporočal je sledeče stavke, ki so se tudi soglasno sprejeli:

1. Tiskovine zamud na šolah okr. glavarstva mariborskega imajo radi preglednosti in manj pisarenja prednost pred pri nas sedaj rabljenimi; zato naj bi se uvedle tudi na šolah celjskega okr. glavarstva.

2. Pri letošnji uradni konferenciji se stavi predlog v tem smislu.

3. Celjsko-laško in rogaško-šmarsko učiteljsko društvo se naprosi, da stavi enak predlog pri letošnji konferenciji omenjenega okoliša.

K tem trem stavkom še dostavi nadučitelj g. Praprotnik sledeči predlog, ki se tudi soglasno sprejme:

Okrožni zdravniki naj izdajajo za bolne otroke uradna izpričevala, oziroma brezplačna potrdila.

Debata je bila kaj živahna, ker so se razne zadeve, tikajoče se obravnave zamud, razpravljale in je več zborovalcev poseglo v razpravo. Referat in debata je trajala čez dve uri.

Nato je domači nadučitelj g. Terčak podaval: Domo-vinoslovna črtica o Sv. Frančišku.

Z velikim zanimanjem so zborovalci sledili njegovim izvajanjem o nastanku kraja, zidanju cerkve in šole ter o nekdanji znameniti božji poti tukaj, kamor so hodili od blizu in daleč romat ne le nižji sloji ljudstva, ampak tudi aristokrat iz najvišjih rodov — kar pričajo v cerkveni zakladnici shranjene dragocenosti in zlatnine.

Kot tretje predavanje je bilo na vzporedu: Šolska Matica, njene letošnje knjige in razširjanje istih med nami. Poročevalec g. Šijanec je po splošnih opazkah o potrebi tega književnega društva omenjal „Matični“ letošnji knjižni dar ter na podlagi števil dokazal, kako malo je še „Šolska Matica“ pri nas razširjena. — Končno se je predsednik zahvalil vsem govornikom za jedrnata poročila.

Delegatom za skupščino „Zaveze“ se soglasno imenujeta gg. Kocbek in Šijanec.

Vnel se je še — na predlog g. Praprotnika — razgovor o društvu „Samopomoč“, in se je sklenilo delati na to, da pristopijo vsi člani našega društva „Samopomoči“.

Prihodnje zborovanje je prvo nedeljo meseca junija na Rečici.

Šmarsko-rogaško učiteljsko društvo je zborovalo v nedeljo, dne 10. majnika t. l. popoldan v Šmarju ob izredno mnogoštevilni udeležbi. Kot gostje so bili navzoči: gospe soprogi tovarišev Kurbusa in Sekirnika, gđc. Ida Šumrova, gđc. tovarišica Matkova od Sv. Petra ter tovariš g. Korban iz Žetal. — Društvu se je prijavil kot nov član tovariš Ivan Pilih, nadučitelj pri Sv. Štefanu. — Podavala sta tovariša Brinar in Ferline. Prvi o preosnovi prirodopisnega pouka s pridejano učno sliko o detlu po biološki metodi, drugi pa o fizijologiji, utrujenosti in njenem pomenu za šolo in dom. (Opomba poročevalčeva. Podrobnosti o društvenih podavanjih naj bi se po mojem mnenju ne sprejemala v poročila za naš šolsko-politiški list. Pač pa naj bi se glavni stavki posameznih podavanj beležili v zborovnjaške zapisnike ter naj bi se svoječasno pošiljali sestavljalcu tem in tez za „Pedagoški letnik“.) — Društveni mešani zbor je tudi to pot nastopil ter vnovič poživil naše vesele nade, ki jih stavimo nanj. Ponavljale so se prejšnje pesmi ter vadili sta se dve novi. Le tako dalje, lepi uspehi se kmalu pokažejo. — Letos ima društvo svojo tridesetletnico, ki se praznuje na slovesen način. O tej zadevi se posvetuje društveni odbor ter stavi o priliki prihodnjega zborovanja svoje nasvete. — Za letošnjo glavno skupščino „Zaveze“ v Brežicah so se izvolili trije odposlanci in trije namestniki, katerih imena so se naznanila predsedništvu „Zaveze“. Vprašalna skrinjica: a) Zadnjič objavljeni odgovor glede na uvedeno Schreiner-Hubadove Či-

*) Naši poročevalci naj se blagovolijo ozirati na ta nasvet, ki se tudi mi strinjamo z njim. Uredn.

tanke, II: del, ni bil pravilen, ampak taista se ima uvesti samo na štirirazrednicah in več kot štirirazrednicah. b) Za šmarski okraj so uvedeni zvezki Kat. Söllner v Gradcu. c) Ako trgovec gratis-zvezke vkljub opominom še nadalje prodaja, se je obrniti na založnika s prošnjo, da naj gratis-zvezke pošilja direktno dotičnemu šol. vodstvu. Ako bi se na to prošnjo ne hotelo ozirati, je storiti korake, da se uvedejo zvezki drugega založnika. č) Okrajni šolski nadzornik nima pravice od učitelja zahtevati, da se pri pouku v računstvu mora držati metode po Močnikovem navodu, ampak dozdej je metoda še vedno prosta.

Na veselo in sveže ter zopet prav mnogoštevilno svadenje o priliki prihodnjega zborovanja, ki se vrši prvo nedeljo julija pri Sv. Križu tik Slatine!

Istra.

Zborovanje „Slovenskega učit. društva za koprski okraj“. Gospod urednik, gotovo bi ne vedeli v Vašem uredništvu, da še živimo učitelji v Istri, ako bi ne dobili tupatam kakšnega vabila tega ali onega učiteljskega društva k običnemu zboru. Mogoče, da mislite, da se nam godi predobro in da se zato držimo onega ne posebno poetičnega pregovora: „Sita vrana pozabi na lačno“. To ne drugo ni res, ker smo pokazali ob zborovanju našega društva na Kozini 14. maja, da še živimo. Bilo nas je mnogo, a vendar ne vsi. Dva imata v resnici do Kozine predaleč, a nekaterim je Bog pomagal, ker zjutraj je lil dež in sedaj imajo lep izgovor. No, pustimo to in oglejmo si zborovanje. Udeležba je bila dovoljna, ker radosti je moralo poskakovati srce, ko si ugledal med nami starosto Weišelna iz Hrušice, ki je služboval še pod staro komando, ko so učitelji privezovali svečam razne evetičke. O priliki nam lahko pojasni, kakšno službovanje je bilo tisti čas. V naši sredini smo videli tudi osivelega vzgojitelja učiteljev prof. Frankoviča in poleg njega mladega nadarjenega prof. Jakca ter poleg teh vrliga c. k. potovalnega kmetijskega učitelja Sancina, a truda se ni strašil tudi naš vztrajni Priibil. Ko vidiš take može, da se zanimajo za učiteljske zadeve, da imajo srca za učiteljstvo, da z njim čutijo vse breme, ki ga teži, se čutiš tudi sam pokrepčanega in vnetega za svojo stvar. In res, pričeli in zvršili smo zborovanje z neko vneto, z nekim mladeniškim navdušenjem. Premnogokrat se je opazilo pri našem društvu, da so posebno mlajši učitelji hoteli skoraj kloniti duhom, pasti v neki indiferentizem, da bi jim bilo kmalu enako, godi se tako ali tako, a ta dan je prišlo tudi to: zbudilo se je obče zanimanje. Tovariši, le tako naprej na delo, ker le v delu je naša rešitev. Še črviček se bori za svoj obstanek, in zakaj bi se ne ljudski učitelj?

Predaleč sem zašel, ker moja naloga ni, Vam odkrivati svoje srce, pač pa poročati Vam o našem zborovanju. Dnevni red je bil dosti obširen, ker je obsegal 9 točk. Res je, da so bile točke navadne ob rednih zborih, a pri vsaki se je razvila debata, ne, debata ne smem reči, pač pa je vsaka točka porodila mnogo predlogov, ki so bili večinoma enoglasno potrjeni. Pri čitanju zapisnika prošlega izvanrednega občnega zbora je prišlo do sklepov glede natančnosti zapisnika, in med drugim se je sklenilo, da sta zapisnikarja obenem poročevalca stanovskim listom, tako zveste tudi Vi kaj več o našem delovanju. Lepo nam je poročal predsednik o delovanju odbora, ki se je raztezalo na izvršitvi sklepa zadnjega rednega občnega zbora glede penzijskega zakona, na pospeševanje izvršitve § 24. dež. šol. zakona iz leta 1901 in na zadovoljnost vseh smo slišali, da se odbor ni hotel puščati v razpravo o ustanovitvi deželnega učiteljskega društva, dokler ne uredijo nekatera društva svojih razmer do „Zaveze“, ker preživo čutimo njeno potrebo. To veselje nam je skazilo nekoliko naznanilo, ker ni dobil odbor odgovora na prošnjo do uredništva „Edinosti“, s katero je prosil, naj bi „Edinost“ prinašala poročila o sklepih našega dež. šol. sveta. Vsi italijanski listi donajajo taka poročila, a mi še odgovora nismo vredni!

Predsednik je po svojem poročilu pozdravil nove člane: Sancina, Seršona in Pečariča, kar nas je tudi razveselilo, ker dokler se bodo naše vrste množile, ne zamremo.

Blagajnik nam je dokazal s svojimi natančnimi računi, da je imelo društvo v pretečenem upravnem letu 22'85 kron prebitka, a izvoljeni pregledovalci Weišel, Bogatec in Debenjak so račune koj pregledali in odobrili.

Odpadlo je znanstveno predavanje o sušici, ker ni bilo poročevalca c. k. okrajnega zdravnika, in prešli smo k volitvi delegatov in odbora. Volitve so se vršile vse z vzklikom, ker zdelo se nam je škoda tratiti čas, saj smo bili vsi edini v misli, da nas naj pri „Zavezi“ v Brežicah zastopajo: Anžlovar, Priibil, Valentič in Šiškovič, a društvene zadeve naj vodi odbor, obstoječ sledeče: predsednik: Miroslav Anžlovar, učitelj v Boljuncu, podpredsednik: Mijo Žagar, nadučitelj v Klanecu, tajnik: Anton Urbančič, učitelj v Borštu, blagajnik: Štefan Šiškovič, učitelj na Hrpeljah, pevovodja Jožef Valentič, učitelj v Riemanjih. S tem smo pogodili tudi to, da smo volili cel odbor ob železnični črti, kar jim olajšuje potovanja k sejам. Zamenjali smo nekatere odbornike, ne morem reči, z mlajšimi močmi, a upam, da smo jih nadomestili z izkušenejšimi.

Prešli smo na zadnjo točko k morebitnim predlogom in in nasvetom. Tu se je pokazalo, kaj vsakega tovariša teži in sprejeli so se predlogi glede stanovanj in šolskih sob, glede tiskovin in tudi glede sestave učiteljskega pravnikarja za istrske učitelje, katerega prosimo, da nam objavite v cenjenem „Tovarišu“, ker bi se nam poseben natis ne izplačal. *)

Sklepov je mnogo in tehtnih, a krvavo potrebnih za naš obstanek, in odbor bo moral pridno delati, ako bo hotel, da požene vse mu naloženo delo na določeno mesto. Tovariši, še enkrat rečem, ne strašite se dela, ne klonite duhom, ker le v delu je naša rešitev; zatorej bodi tovariš mlad bodi star, nastopi z mladeniško čilostjo in vsi za enega, a tudi eden za vse. Priborili si bomo tem potem spretnost, ugled in samostojnost, da ne bomo pod jerobstvom, a gotovi bodemo, da si potem priborimo tudi boljše finančno stanje. Pokažimo, da pri nas ni potreba klica: „Vsi na krov“, pač pa vsak naj zna, da smo vedno vsi na krovu.

Predsednik je zaključil zborovanje s trikratnim „Živio“ pres. cesarju, na kar so se zborovalci navdušeno odzvali. In kaj bi se ne? Vsakemu je dobro znano, kakšen korak je naredilo šolstvo v napredku pod Njegovo vlado.

Brzobjavno smo še pozdravili ta dan zborujoči društvi v Jurdanjih in Batujah.

Po končanem zborovanju je vsakdo spoznal, da mu nekaj manjka; oglašal se je sitni želodec, pa saj ni čuda: bila je že 2. ura popoldne. Mnogokrat bi bilo bolje, da bi bil ta sitnež bolj tih pri učiteljstvu, vsaj tako mislijo nekateri gospodje, mogoče bi potem imeli kaj več srca za nas. No, ta dan smo ga pošteno potolazili pri skupnem obedu v gostilnici Ivana Šiškoviča. Gostilničarja moram pohvaliti, postregel nam je prav dobro z jedjo in pijačo in kar je še najboljše za naše jetične mošnjčke, ni hotel imeti premnogo denarja za to. Radovednež bi utegnil še vprašati, koliko zborovalcev se je izneverilo pri obedu, a naj mu kmalo povem, da noben. Skupaj smo delali, skupaj smo se pokrepčali in se razvedrili ob mnogih napitnicah in lepem petju. Le prekmalu je prišla 6. ura, in večina se je morala podati na postajo, da jih odpelje železnica proti Trstu in dalje, da lahko drugi dan nadaljujejo svoje delo. Navdušenost se ni podela tudi v vlaku, in le težko smo se ločili na postajah, ko se je kateri poslovil, a nekateri so ostali še na Kozini in upam, da so ukrenili še marsikatero pametno.

Književnost in umetnost.

„Popotnik“ ima v 5. številki to-le vsebino: 1. Fr. Hubad: Ad interim! II. — 2. V. Bežek: O formalnih in didaktičkih stopnjah in pa o razvijajoče-upodablajočem pouku. (Dalje). — 3. Dr. Jos. Tominšek: Slovn. povratno razmerje v šoli in vedi. (Dalje). — 4. Književno poročilo. (Novosti). — 5. Razgled. Pedagoški paberki.

*) Prav radi ustrezemo Vaši želji.